

॥३७॥३८॥३९॥४०॥४१॥४२॥४३॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥४९॥५०॥५१॥५२॥५३॥५४॥५५॥५६॥५७॥५८॥५९॥६०॥६१॥६२॥

अयोधयंतविजयद्रोणपुत्रपुरस्कृताः॥ विजयेधृतसंकल्पाः समरेत्यक्तजीविताः॥ ३७॥ प्राविंस्तावकाराजहंसाइवमहत्सरः॥ ततोयुद्धमभूद्वोरं परस्परवधैषि
णां॥ ३८॥ अन्योन्यवधसंयुक्तमन्योन्यप्रीतिवर्धनं॥ तस्मिन्प्रवृत्ते संग्रामे राजन्वीरवरक्षये॥ ३९॥ अनिलेनेरितं घोरमुत्तस्थौ पार्थिवं रजः॥ श्रवणान्नामधेया
नां पाण्डवानां च कीर्तनात्॥ ४०॥ परस्परं विजानीमो यदयुद्धं न भूतवत्॥ तद्रजः पुरुषव्याघ्रशोणितेन प्रशामितं॥ ४१॥ दिशश्च विमला जातास्तस्मिंस्तमसि
नां शिते॥ तथा प्रवृत्ते संग्रामे घोररूपे भयानके॥ ४२॥ तावकानां परेषां च नासीत् कश्चित्पराङ्मुखः॥ ब्रह्मलोकपराभूत्वा प्रार्थयंतो जयं युधि॥ ४३॥ सुयुद्धेन परा
क्रांतानराः स्वर्गमभीप्सवः॥ भर्तृपिंडविमोक्षार्थं भर्तृकार्यं विनिश्चिताः॥ ४४॥ स्वर्गसंसक्तमनसो यो धायु युधिरेतदा॥ नानारूपाणि शस्त्राणि विस्तृजंतो महा
रथाः॥ ४५॥ अन्योन्यमभिगर्जतः प्रहरंतः परस्परं॥ हतविध्यत गृहीतप्रहरध्वं निरुक्तत॥ ४६॥ इति स्मवाचः श्रूयंतैतवतेषां च वैवले॥ ततः शल्यो महाराज यम
पुत्रं युधिष्ठिरं॥ ४७॥ विव्याध निशितैर्बाणैर्हतुकामो महारथं॥ तस्य पार्थो महाराज नाराचान्वैचतुर्दश॥ ४८॥ मर्माण्युद्दिश्य मर्मज्ञो निचखानहसन्निव॥
आवार्य पाण्डवं बाणैर्हतुकामो महाबलः॥ ४९॥ विव्याध समरे क्रुद्धो बहुभिः कंकपत्रिभिः॥ अथ भयो महाराज शरेणानतपर्वणा॥ ५०॥ युधिष्ठिरं समाजघ्ने
र्वसैन्यस्य पश्यतः॥ धर्मराजोऽपि संक्रुद्धो महाराजं महायशः॥ ५१॥ विव्याध निशितैर्बाणैः कंकबाहिणवाजितैः॥ चंद्रसेनं च सप्तत्यासूतं च नवभिः शरैः॥ ५२॥
द्रुमसेनं च तनुष्यानि जघान महारथः॥ चक्ररक्षे हतेशल्यः पाण्डवेन महात्मना॥ ५३॥ निजघान ततो राजंश्चेदीनैः पंचविंशतिं॥ सात्यकिं पंचविंशत्याभीमसे
नं च पंचभिः॥ ५४॥ माद्रीपुत्रौ शतेनाजौ विव्याध निशितैः शरैः॥ एवं विचरतस्तस्य संग्रामे राजसत्तम॥ ५५॥ संप्रैषयच्छितान्यार्थः शरानाशी विषोपमान्॥
ध्वजाग्रं चास्य समरे कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः॥ ५६॥ प्रमुखे वर्तमानस्य भट्टेनापहरद्रथात्॥ पाण्डुपुत्रेण वै तस्य केतुं छिन्नं महात्मना॥ ५७॥ निपतंतमपश्यामगिरि
शृंगमिवाहतं॥ ध्वजं निपतितं दृष्ट्वा पाण्डवं च व्यवस्थितं॥ ५८॥ संक्रुद्धो महाराजो भूच्छरवर्षमुमोच ह॥ शल्यः सायकवर्षेण पर्जन्य इव वष्टिमान्॥ ५९॥ अभ्य
वर्षदमेयात्मा क्षत्रियान् क्षत्रियर्षभः॥ सात्यकिं भीमसेनं च माद्रीपुत्रौ च पाण्डवौ॥ ६०॥ एकैकं पंचभिर्विध्वा युधिष्ठिरमपीडयत्॥ ततो बाणमयं जालं विततं
पाण्डवोरसि॥ ६१॥ अपश्याम महाराजमेघजालमिवोद्गतं॥ तस्य शल्यो रणे क्रुद्धः शरैः सन्नतपर्वभिः॥ ६२॥